

МАЛЕЧКА-ПАЛЕЧКА

Превод от руски: Стоянка Мозгова, 1984

chitanka.info

Има на този свят и добри хора, има и лоши, но има и такива, дето и от брата си срам нямат.

Точно при такива хора попаднала Малечка-Палечка. Останала тя сираче, взели я тези хора, отхранили я и я замъчили от работа: тя и тъче, тя и преде, тя и шета, за всичко — все тя.

А господарката ѝ имала три дъщери. Най-голямата се казвала Едноочка, средната — Двуочка, а най-малката — Триочка.

Дъщерите по цял ден седели край портата и гледали улицата, а Малечка-Палечка работела вместо тях: премени им шиела, за тях предяла и тъчала, а добра дума от тях ни веднъж не чула.

Излизала отвреме навреме Малечка-Палечка в полето, прегръщала своята пъстра кравичка, лягала на шията ѝ и ѝ разказвала колко труден ѝ е животът.

— Кравичке, майчице! Бият ме, ругаят ме, хляб не ми дават, да плача ми забраняват. До утре са ми заповядали пет чувала вълна да изпреда, да я изтъка, да я избеля и на рула да я свия.

А кравичката ѝ отговаряла:

— Хубаво девойче, влез в едното ми ухо, а от другото излез и всичко ще бъде изпълнено.

Така и ставало. Влизала Малечка-Палечка в едното ухо на кравата, излизала от другото и всичко било готово: и изтъкано, и избелено, и на рула завито.

Занасяла тя платното на господарката си. Тя гледала, пъшкала, криела го в сандъка, а на Малечка-Палечка още повече работа давала.

Момичето пак отивало при кравичката, прегръщало я, милвало я, в едното ухо влизало, от другото излизало, вземало всичко наготово и го носело на господарката си.

Извикала веднъж господарката щерката си Едноочка и ѝ казала:

— Дъще моя добричка, дъще моя хубавичка, отиди и виж кой помага на сирачето: и тъче, и преде, и платното в рула свива.

Отишла Едноочка в гората заедно с Малечка-Палечка, тръгнала с нея из полето, но забравила майчината поръка, припекла се на слънчице, излегнала се на тревицата. А Малечка-Палечка заговорила:

— Поспи, оченце, поспи, оченце!

Окото на Едноочка се затворило. Докато Едноочка спала, кравичката всичко изтъкала, избелила и в рула го свила.

Така и не могла господарката да разбере нищо и изпратила втората си дъщеря — Двуочка:

— Дъще моя добричка, дъще моя хубавичка, отиди и виж кой помага на сирачето.

Двуочка тръгнала с Малечка, забравила майчината поръка, припекла се на слънчице, излегнала се на тревицата. А Малечка я приспива:

— Поспи, оченце, поспи и ти, второ оченце!

Двуочка си затворила очите. Кравата изтъкала платно, избелила го, на рула го навила, а Двуочка все още спяла.

Господарката се ядосала и на третия ден изпратила третата си дъщеря Триочка, а на сирачето дала още повече работа.

Триочка потичала, поскачала, слънцето я обезсилило и тя легнала на тревата.

Малечка-Палечка ѝ запяла:

— Поспи, оченце, поспи и ти, второ оченце!

А за третото око забравила.

Двете очи на Триочка заспали, а третото гледало и всичко видяло: как Малечка-Палечка влязла в едното ухо на кравата и излязла от другото и взела готовите платна.

Триочка се върнала в къщи и всичко разказала на майка си.

Бабата се зарадвала и още на другия ден отишла при мъжа си:

— Заколи пъстрата крава!

Дядото започнал и тъй, и иначе:

— Да не си полудяла, бабо? Кравата е още млада и добра!

— Коли я и край!

Нямало какво да се прави. Започнал дядото да точи ножа. Малечка научила за това, хукнала в полето, прегърнала пъстрата кравичка и ѝ рекла:

— Кравичке, майчице, искат да те заколят!

А кравата ѝ отвърнала:

— А ти, моето момиче, не ми яж месото, а кокалчетата ми ги събери, завържи ги в кърпа, закопай ги в градината и никога не ме забравяй: всяка сутрин поливай кокалчетата ми с вода.

Заколил дядото кравата. Малечка-Палечка изпълнила всичко, което ѝ казала кравата: от глад умираше, но парче месо от нея не хапнала, кокалчетата ѝ закопала и всеки ден ги поливала в градината.

Каква ябълка израснала на това място! Ябълчиците, които висели по нея, били сочни, листенцата ѝ били златни, а клончетата ѝ — сребърни. Който и да минавал оттам, се спирал, който идвал наблиз — се заглеждал.

Минало известно време и веднъж Едноочка, Двуочка и Триочка се разхождали из градината. През това време покрай двора им минавал един хубавец — богат, напет и млад. Видял той сочните ябълки в градината и започнал да закача момите:

— Моми-хубавелки, която от вас ми даде една ябълка, тя ще се омъжи за мене.

Трите сестри се втурнали една през друга към ябълката.

А ябълчиците уж висели ниско, до ръцете им били, а изведнъж се вдигнали високо, далеч над главите им.

Сестрите искали да ги обрулят, но листата им засипали очите, искали да ги откъснат, но клоните раздърпали плитките им. Каквото и да правели, както и да се мъчели, ръцете си изподрали, а така и не ги стигнали.

Приближила се Малечка-Палечка — клонките се навели към нея и ябълките се спуснали надолу. Почерпила тя хубавеца с ябълка и той се оженил за нея. И си заживяла тя добре и спокойно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.